

Παραλειπόμενα Ἀνθολογίας ὁριστῶν ποιητῶν

Τὰ θρακικὰ καλῶς ποιῶντα ἐξέλεσσαν πρὸ τῶν μετὰ τὴν συλλογὴν ποιη-
τῶν θρακικῶν ποιητῶν, προγενεσιτέρων ἢ καὶ συγχρόνων. Προφανῶς οὐποτὲ τῆς ἐν-
πώσεως αὐτῶν οἱ καλεσθεῖς ὄντι ἐν θράκῃ ~~μεγαλοφρονες~~ διὰ ἐπαύσατο ἡχοῦσα με-
τρησιμέρονη λύρα τοῦ φοιβολήσαντος Ὀργάνου, τοῦ πρώτου καὶ ἑλληνικῆς ποιήσεως διμε-
τρογχοῦ καὶ προχόνου τοῦ Ὀμήρου κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἑλλάτινον. Ὁ καὶ εὐδό-
σεως τοῦ ἱστορικοῦ ἐπιμεληθεὶς γεννητὸς τοῦ θρακικοῦ μέτρου τότε γραμματικῶς
αἰοῖτο Ἄρχης Κόρανος, ποιητὴς καὶ αὐτὸς καὶ λογογράφος θράκῃ, ἐξέλεξε αὐτὸν
~~ἀντὶ τῆς~~ ποιητικῆς ἐπιστολῆς ποιητῶν ^{ὀλίγων} καὶ τὴν γνώμην τοῦ καλεσθέντος καὶ
παρέθηκεν ἐν τῇ συλλογῇ κατὰ χρονολογικὴν ὁρίσιν τοῦ ποιητῶν, ἀρξάμενος αὐτὸν τῶν
προγενεσιτέρων καὶ κατεσχέρας ἐν τῇ ἐπιστολῇ. Ἐξ αὐτῶν δύναται ὁ ἀναγνώστης ἢ ὁ
νῦν καὶ ὁ λίσσας - ναὶ ὑπὸ τὴν στήλην τῆς ἐπιστολῆς ἰδιογενῆς καὶ σιχαυρηνικῆς ἐπα-
νολογῆς ἐπιστολῆς τῶν ποιητῶν, ἃν μετὰ τῆς εὐκρίνουσας προσέτιξε καὶ σύντομον βιογρα-
φίαν μετὰ τὸν λογοτεχνικὸν αὐτῶν ἔργον.

Ἐν τῇ συλλογῇ ἐμνύσθη οὐ μόνον ἀπελευθέρωσαν οἱ Κισσαρηνιοὶ πολῖται ποιεῖται,
ἀλλ' ἐν τῷ Θραυμῷ ἀρχέσθαι μὴ ἀσχολομένους περὶ τῷ Βυζαντίῳ ὡς ἔχω τοῦ συνοποῦ
τω, ἀλλ' ὑγρονόησαν καὶ ἄλλοι, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡ
ὑπὸ τῷ γινώσκοντι Μαρτυρήσαντα γνωστῇ Θεῷ τῷ Θραυμολογῶν Ἀδριανουπόλιν³
οἱ (Περικλῆς Κατακρηστωδῶν, Σαβαστιανουπόλιν⁴ Δημήτριος Βογαζλῆς, Φιλιππου-
πόλιν⁵ καὶ ἐν τῷ προειρημένῳ ὁ ~~Περικλῆς~~⁶ Σωτηριάδης, Φιλιππουπόλιν⁶ Ἰωάννης
Τσιφλῆς, Σελιμαχίης, Ἀπόστολος Μεγαλόπουλος Ἀδριανουπόλιν⁷ ὁ Γουσταῖος Μα-
γνῆς Ἀδριανουπόλιν⁸ καὶ ὁ Παναγιώτης Θωμᾶς ἢ Ἀθῶνα, περὶ οὗ τῶν ὁ λόγος.

Η Αποβολή θραυτών ποιητών, Καταρτίσματα θραυτικών, Ή. συ.

2) Hist. graeci minores, t. p. I, fr. 6, ed. Didot, Paris.

3) Ευβοϊκά, Τραγούδια 1920 - Κίρρινες ελπίες 1925. - Ημερησίους ποιημάτων his de Nojble 1928, και ἡ ἀπορ.

4) Μνημόνεα και Δαγύες 1913. - Κεφάλ. 1930.

5) Η μέγιστη ως ψυχολογία, 1934.

- 6) Λύρα ή Θράκη 1874.
7) Ροδόκητοι άνδρες 1884 και ή ταύς συμπερίετις διηρημένοι ή ή ειδώτοι 65 ήμερ διηρημένοι) και ή παλιδί
τω Βουκουρεστίου.
8) οι σήχοι μου (6) 1893
9) Τα τραγούδια μου 1886
9)

Ὁ π. Θωμᾶς, ὡς αἰτολεῖ ὑπεργράβει, ἴλο ἐξαίρετός τις πνευματικῆς φύσεως,
διακρίματα ὡς διδασκαλίας, δημοσιογραφίας καὶ ποιητικῆς. Ἐύριτα μὲντοι προ-
ερχομένη ἐν μωραῖς καὶ βαθύας μελέτης, ἐγγύτια ψυχῆς, ἐνθὺς χαρὰς
καὶ ὠδονομασίᾳ πρὸς πᾶν ὅτι ὑψηλὸν καὶ ὠρατὸν διέπρινε τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν
αἰδρα. Συνολῶς ἰδὲ φανὸν τοῦτο πνεῦμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ θράους ἐπέπρωτο. ὡς ὑπὸ
βασιλείᾳ δαίμονος καὶ οὐροῦ ὡς ἡ ἀμύη τῆς ἡλικίας τοῦ καὶ τῆς δρασίως, ὡς
ἐκβέβη καὶ τὴν ἀμύη τῆς θράους ἐξόχων κέντρο Γεωργίου Βιζυηννοῦ καὶ Στεφανίου
ψάλλει.

Ὁ Παναγιώτης Θωμάς ἐγεννήθη περὶ τὸ 1845 ἐν Ἀθήναις (μεγάλῃ Τσιμιστίῃ)
 τῆς Θράκης καὶ ἐπορεύσατο ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀποφοίτησε ἐκ μεγάλης τῆς
 γίνουσι σχολῆς ἐλάττω ἐκ τῆς διδασκαλίᾳς ἐπαγγελίας ~~καὶ~~ καὶ ἐδίδασκεν ἐν
 ἀρχῇ, ὡς φαίνεται, ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῇ Ρωμανίᾳ, ὅπου ἐπαγγεθὲν ἐκ τῆς βασιλείουσαν ἀνέ-
 λαβε τὴν διδασκαλίαν ἐν σχολῇ τοῦ Γαλατῆ καὶ ἐκδίδουν ἐν τῇ δημοσογραφίᾳ.
 Συνεργασθεὶς ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκείνης ἐκδομένης ἐφημερίδας Ἀνατολῆς
ἀσέπης, τὴν Θράκην (τὴν μετέπειτα Κωνσταντινουπόλιν), τὴν Σάμνην καὶ ἐκ τῆς Ἀνα-
τολῆς Ἡμερολόγιον τοῦ Α. Παλασιόπου αἰταγνυζόμενος πρὸς τοὺς πρωταγωνιστοὺς
 τῆς τότε ἐν τῇ δημοσογραφίᾳ ὁδ. Κάλυμνον, Κασιόλιν, Βλ. Γαβριηλίδην καὶ ἄλλους.
 (1875) διηγήσας ἐν τῇ ἑφ.

[illegible]

Κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ διδασκάλου τοῦ ἔχει συνθέσει θρα-
 κικά ἐμβατήρια χάριν τῶν παιδῶν τῶν, ἀλλὰ μελοποιήθηκα ὑπὸ τοῦ ^{καὶ} μοναχικοῦ
 μοναχικοῦ τοῦ διδασκάλου Αδ. Gebauer διδόμεσαν κατὰ τὴν θράκην, διδα-
 χθῆναι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τῶν Ἑλλήνων καὶ διάφορα σχολεῖα καὶ καλὴν οὐ-
 λω εἰσὶν πανθρακικά. Τούτων παρατίθεμαι κατωτέρω ἑπτὰ καὶ δεῖγμα τῆς σιγασσι-
 νῆς ἱκανότητος καὶ πατριωτικῆς τοῦ ἀνδρὸς διδασκάλου,

Λογοτεχνικαὶ μελέται αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν γινώσκται.

1) Διάφορα περὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἀσλοῦ καὶ τῆς Ρωμανίας, περιοδ. Ἐπὶ λόγος
 Κων/νου, ἔλ. 4^{ος} (1867), ἀρ. 2-4.

2) Μονογραφεῖα περὶ βλαβῶν καὶ Κουλσολαχῶν, περιοδ. Πανδώρα Ἀθηνῶν, τόμ.
 19^{ος} (1869) σελ. 441-445 καὶ τόμ. 20^{ος} σελ. 11-15. 41-45. 94-96. 110-112.

3) Ἐπιστολαὶ εἰς θράκην, ἑξήμερος Ἀθηνῶν, ἔλ. 1883 ἀρ. 23. 28. 31, Σεπτέμβρ.
 1. 4. 7. 11. 12. 14. 15. 17. 20. 23. 26. 28. 29. Δεκέμβρ. 7. 17. 29.

4) Ὁ Γεώργιος Ταρίγης, περιοδ. Ἑστία, ἔλ. 1884, σελ. 247-250.

5) Ἀντικειμενισμός ἢ Ἁγίου ὄρους, Νεολόγος Κων/νου, ἑξήμερος ἔλ. 1884.

Καταργησας τὸ ἄλγος τῶν προσηλαδῶν καὶ ἔργῳ παρηγορίαν εἰς τὸ πόλεον· ὅθεν κατήλθοντες ἀποκομῶς ἐν
τοῖς τοῖς ἡμετέροις ἡμετέροις καὶ πεπορίον τῶν διδασκάλων τῶν ἡμετέρων ἐν τῶν τῶν ἡμετέρων ἀποκομῶς τὸ δεινὸν

Adolf Gebauer. Ὁ ἑλληνολάτρης οὗτος Γερμανὸς καὶ τὰ μάλιστα μισοβού-
λῃος διέτέλει μετὰ τῆς ζωτικῆς καὶ ὀργανικῆς μυστικῆς, πρὸς δὲ τὴν τεχνι-
κὴν μαθημάτων (ἰχθυογραφίας καὶ μυλλογραφίας) καὶ τῆς γεωμετρικῆς ἐν τῷ Ζαρι-
φείσι διδασκαλίᾳ ἀρρίων ἐ καὶ θύλῳ διηποποιήσεως (1874-1892). Ὁ αὐτο-
κτος αὐτο γνήσιος ὡς Τελωνιῆς ἀγαθὸς, εὐλαβὴς, φιλοσοφίας καὶ μετὰ τὴν
Γερμανικὴν ἐν Βερολίῳ, περὶ τὸ 1850. ἢ αὐτὸς γὰρ ἐκπαίδευθαι ἐν τῷ αὐτῷ διδασκαλίᾳ
ὡς ἐδωκεν αὐτὸν ἰσχυρὰ καὶ ἀπερρίστη ἀποδοχῇ. Ἐν τῷ τῷ κατὰ τὴν μαθητικὴν
ἐκπαίδευσιν ^{πρὸς διδασκαλίαν} χαλαρῶς ἐν τῷ διωρίθῃ ὑπὸ τῷ ὑπουργεῖον διδασκαλίας ἐν αὐτῷ σχολεῖν ἀποκρί-
νον ἐπαρχίας τῆς Πρωσίας ἀπὸ τῆς ἀλλήλων μίαν ἔσαν. Ἄλλο ὑπαρμισμοὺς καὶ ἐκείνους
να οὐλοποιῇ χιμῶν ἐ καὶ ἄλλους ἐν δύο ἔσας διδασκαλίας τῶν μὲν ὡς ἐν τῇ ἐν χερσὶ
τῶν δὲ κατὰ μισομυθρίαν ἐν τῷ ἔθρῳ.

[illegible]

σονον αἰδιον τοῦ μελποισιου καὶ διδασκάλου τοῦ ὁδωμεταῖου τῶν βορείων Ἀρκιῶν συναρραγοῦμεν
 τῶν ἀνδρῶν δι' ὅλιγων. Αἱ πλείους τῶν ἀνδροπορῶν προεργασίαι ἐξ αὐτοῦ τῶ ἰδίου ἀναμινωθέντων καὶ τῶν γραφόντων
 ὅδε ἑαλκίονος ἑπὶ τὰς ἐκείνου γραφὰς αὐτοῦ καὶ τῶν Ζαργίονος διὰ τὰς ἐκείνου ἑπὶ τὰς ἐκείνου
ἑπὶ τὰς ἐκείνου ἐν αὐτοῖς εἰσι ἱερὰς συνειδήσεις καὶ αὐτοῦ διὰ γίγνεται.

2) Η σύζυγος αὐτοῦ, καί πορ νία καὶ ἄλλα, διὰ ἧλθεν ἐν δούλῳ μου καὶ μετὰ τὸν δαδανὸν τῷ ἀνδρὶ
 τῆς, ὅν ἠγάπα. Ἡ κόρη τοῦ ὁμοειδέντος μετὰ τῆς τῆς πατρὸς τῆς ἐννεμυδῆ τὸν ἐν Θεσσαλονικίᾳ
 γαμπρὸν τὸν Περλζιαν, ἡ δὲ ἀνελθεῖς τρία τέκνα, ὁμοειδέντα καὶ ἑστῆα τὸν ἐν μιστὸς πατρὸς
 τῆς καὶ ἔχοντα ποικίλιν ἀπορίαν, κατὰ τῆς πληροφροῦν τῷ τῷ Κ. Βασιλείου, πρὶν αὐτοῦ ἐκδοθῆ-
 ναι τῷ τῷ τῷ ἱεροῦ ἐκδογίου καὶ μετὰ τῷ τῷ γαμπρῷ.

οὕτως ὡς ταριχεύει καὶ ζῆλον ἐπὶ τοῖς θεοσκόποις οὐκ ὀκνῶν, ὅτι οὗτοι πᾶσι
 τοῦτον, ἐβουλόμην ἀπὸν δι' ἐμὴν, ἀλλ' ἵδμεν, ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν θεοσκόπῃν, νὰ μὴ
 γινώσκοντες συμβιβασμὸν. ἡ ἀπαλήθευσι τοῦ αἵματος οὗτοι ὅτι πλείον αἵμα ἄρα, μόνον ἐξ ἑαυτοῦ νὰ
 τῷ ἀποστόλῳ γινώσκοντες τὴν ἑαυτοῦ. Καὶ οὕτως αἵμα ἄρα, διὸ ὁ ἄριστος ποιητὴς
 χρυσοκόμος αὐτῇ κατέστησεν ἀλλωθίαν.

Ἐν τούτῳ, ἡ κοινότης, δεξιόνοσα πολλαὶ εἰς αὐτὸν, ἐναγνίσθη νὰ περιόρισεν τὴν ἐξέταση
 λῆαν τοῦ καὶ ἐκείνη δὲ εἶη μόνον εἰς τὴν τῆς μυστικῆς ἀποκάλυψεως τῷ ἡμῶν τοῦ
 μυστοῦ τοῦ. Νούνη ἡνὰ τοῦ χειμῶτος ἐπιστρέψαντες οὕτως μυστῶν ἡμῶν οὗτοι εἰς αὐτὸν εἰς
 τῷ δαμνέοντι τοῦ. Ἐν μυστῇ δὲ παρὰ κρήνην ἡνὶ ἐξεδύθη καὶ κατέκλεισεν ὁλόκληρος ὡς τῆς
 χιόνος τοῦ αἵματος οὗτοι ἡ αἵμα τοῦ. Τὴν οὐρανίαν ὑπερῶς εἰς φύξιν. Ἡ κηδεῖα τοῦ

ἐκείνην με-
 γαλοπρεπὲς
 δαπάνη καὶ
 κοινότητος.

Ἡ καλὴσύνη τοῦ ἀνδρός οὗτοι ἀπεμύριον. ὅλον τὸν χρόνον, ὅτι 500 χρ. χρ. τὸν μῆνα (200
 εἰς τῆς κοινότητος καὶ ἐκείνην ἡ ἰδιωτικὴν παραδόξῃ κατεδάσσαντες εἰς τὴν λῆαν διαπορῆν τοῦ
 καὶ εἰς ἀγαθοφροσύνην. εἰς οὐδὲν ἡνὰ τῆς ἀλλοτρίαν ἀρετὴν, ἀλλ' εἶχε παρ' αὐτῶν χρησιμῇ. Ἐν
 εἶη ὡς ἀφνοῖα πάντων συνέστην πολλοὶ καὶ ἐκείνην οὐκ ὀκνῶν χρῆσιν αὐτῇ μινταίς 100 χρ.
 χρ. ὅτι ἐκείνην δὲ καὶ ἐκείνην μυστικῇ καὶ ἐκείνην ἐλαχίστη ἰδιωτικῇ, διὸ προσεμύριον αὐτῷ πα-
 ρὰ τῷ οὐκ ὀκνῶν, παρ' αὐτῶν εἶχε ἰδίαν περιόδον καὶ εἰς τὴν ἰδιωτικῇ ὡς περιελάσθη, ἀλλ'
 ἡ ἡμῶν παραδόξῃ συνέστην καὶ εἶναι τὴν μετμετρίαν ἡ κατέκλεισεν δι' αὐτῶν τῆς ἐστίρας.

Ἡ παρὰ φιλιππουπολίαν ἀναστήριξεν τὸ μυστικὸν ἀποστήριξεν ἀγέλην καὶ εἰς τὴν γεβα-
 νει. ὅτι μυστικῇ τοῦ καὶ ταριχεύει, ἀρρενίς καὶ δόλις, διδασκόμενοι ἐπὶ ἐκείνην γω-
 νητικῇ μυστικῇ, τινὲς δὲ ὡς τῷ οὐκ ὀκνῶν καὶ κατ' οὐκ ὀκνῶν καὶ ὀργανικῇ (τετραχορ-
 δον καὶ πενταχορδον) ἐναγνίσθησαν μυστικῇ τὴν καὶ αἰσῇ καὶ τὴν γαστῇ καὶ οὐκ
 ὀλίγοι αὐτῶν ἀνεδείχθησαν καὶ εἰς αὐτοὶ αὐτοὶ καὶ δόλιοι ὀργανοπαῖδες. Χάριν τὴν
 μυστικῇ τοῦ ἐμελοποιήσαντες ὕμνους καὶ ἐμβατήρια, εἰς τὰ παρὰ τῆς κατεκλείω, ἀλλοι
 δὲ ὀργάνησαν εἰς τῆς κατεκλείω, ἡ μυστικῇ εἰς μυστικῇ καὶ μυστικῇ χορῶν τῷ τα-
 ριχεύειν κατέκλεισεν καὶ κατέκλεισεν τοὺς αἰσῇ καὶ οὐκ ὀκνῶν κατεκλείω. Αὐτοὶ αὐτοὶ
 μυχρὶ καὶ κατεκλείω τῷ ταριχεύειν διδασκόμενοι (1906) ἦσαν ὁ Τόττος Τεῖνερ καὶ
 ὁ Γάλλος Τότ, ὁ μὲν ἀπόγονος τοῦ οὐκ ὀκνῶν τῷ ταριχεύειν, ὁ δὲ τῷ κατεκλείω.

+ πρὸς δὲ καὶ πολλαὶ εἰσέλθοντες τῆς κατεκλείω καὶ ἐμβατήρια μετεκλείωσαν ὡς ἀναστήριξεν
 τὸν κατ' οὐκ ὀκνῶν καὶ ἐκείνην ὡς αὐτοῦ.

6
Θρακικά ἐμβατήρια.
(ποίησις Π. Θωμά, μέλος Α. Gebauer)

A.

Σ. τῆς Θράκης μας καὶ ὄρια
τῆς ἑθνικῆς παιδείας
καὶ τῆς φιλοπατρίας
σπουδαῖα εἰς ἡμᾶς.
Τὸ ἔθνος μας μ' αἰσθητικὴν
τῆς γλώσσας τῆς καρδίας
ἀγαπητικὴν ἀγάπην
ὡς σὺνδὸς μας ἡμεῖς (δὲς).

Ἐπεὶ δὲ: Τὸ ἔθνος μας σὺνδῆμα
ἡ πόλις καὶ πατρίς μας,
αὐταὶ οὐκ ἐλάττωμας,
σωστοὶ μας ἔσονται,
φρουροὶ τῆς Θράκης πάντοτε
τῷ ἔθνει τῆς παιδείας
καὶ τῆς φιλοπατρίας
ὅς ἔστιν δὲ ἡμεῖς.

2

Κι αἶψά σὺν δόξῃ λαοικονίᾳ
σφαιρῶν ἐλευθερίας
σφαιρῶν τῆς βύρας τῆς
δύναμτος τῆς ζωῆς,
ὡς τῷ ἔθνει αἰ τῷ ἡλίῳ
τῆς ἀγάπης καὶ τῆς
ὅς ἔστιν ἡμεῖς μίαν
ἀσπασίαν πνοὴν. (δὲς)

Ἐπεὶ δὲ: Τὸ ἔθνος μας σὺνδῆμα μας,

3.

Ἡ λύρα τῷ ὄργει μας
ἀνελκυστὶς αἰῶνος
καὶ οἱ ἡμίονοί τῆς νόμῳ
καὶ τῶν νόων μας ἀνελκυστὶς.

Ἀἰῶνες αἶψά ἐπέραιον
καὶ αἰῶνες αἶψά περᾶσαν
αἱ αἶραι δὲν δὲ χάσαν
τὸν λιγυρὸν τῆς ὁρῆς. (δὲς)
Ἐπεὶ δὲ: Τὸ ἔθνος μας σὺνδῆμα μας.

B.

Ἐν' ἡ νεότης μας, παιδιὰ, ἡρώτα,
ἔχει μίαν γλῶσσαν ἑθνικὴν,
καὶ τὴν κατέχει νῦν δαπνολογία
καὶ τὴν κατέχει πατριωτικὴ.
Ἐστὶν ἡμεῖς,
ὅπου ἡ τιμὴ
αὐτῆς καὶ τῆς ἑθνικῆς ἐξουσίας. (δὲς).

2

Σταῖς ἀφῶνας μίαν γεννητικὴν
καὶ μετὰ τῆς πατρίδος τῆς ἐσχῆς
μ' ἀγαπητικὴν εἶναι συμφορῆς,
δὲν γινώσκουσι τὰ λιποθυμῆς.
Φόβος ἡ δὲ αἰσθητικὴ
εἶναι αἰσθητικὴ
καὶ τῶν νοσημάτων ἡμεῖς. (δὲς).

3

Ἐν' ἡ δαίμων τῆς προσηγορίας αἰῶνος
καὶ τῆς ἑλλογίας ἐξαιρῶν τὰ βουλά,
τῷ ἔθνει μας νοσημάτων τῶν νοσημάτων
καὶ ὡς αὐτὴν ἡ δόξα δὲν γινώσκουσι.
Ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς
ὅλα τὰ χαλκῆ,
αὐτὴ ἡ δαίμων τῆς αἰσθητικῆς.

Γ.
1

Σ· τῶν ἑβρου λα's ὄχλος)
αὐνοῦ εἰ' ἱλαρά
γωνή· ἐλευθερία
καί γὰρ αὖ ἐπορεύε'
εἶνας γωνή
"ἐλλήνων ἀγέρων"
μετέρχετ' ἀπὸ βάδους
μαρτύρας αἰώνος.

} (dis)

Η ἀδρα ἴν γέφυ
 μακρὰν καὶ σταματῇ
 εἰς τὸ πέλαγος καὶ ὄλον
 ὡς ἔθνος χαίρειν.
 Τὰ νύκτα
 αὐτὸν γὰρ ἀνὴρ ὡλοῦν
 καὶ ἡ βουλή καὶ οἱ ἄνθρωποι
 ἀνὴρ λαλοῦν.

3
 ὦ χαῖρε, πατρίς μου,
 μετὰ καρπὸν λαμπρόν,
 ὦ μέλλον σου μέγα
 ὦ βλάτω καὶ γαστρίῳ.
 Ἀλλὰ γαστρίῳ
 ὡς κύνων σου γυνή
 ὡς ὡ δαχτύλῳ ὡς ἔβρον
 οἱ προσγενῆ.

AKAD

(dis)

4
Τὰ κίνα σου εἶδε
ποτὶ τὴν ἑλπίδα
εἰς μίαν ἀγαθὴν
ὁμοῦ καὶ ἀποδοῦν
τοῦ σκότους ἐν
τῇ αἰσχύνης ἐν παλίν

καὶ αὐτὰ νῦν ἐκποδίζουσι
 ἐν ἀνομιῇ. (εἰς).

ὕμνος 2)
ἀποχαιρετήριος τῶν ἑαριζήτων διδασκάλων
(ποίητος Σ. Τσαρβίδου, μέλος Α. γεβανερ)

Τῶν Μουσῶν τῶν Ἑλληνίδων
 χαῖτε ἱέρμινι ἀφειμένῃ.
 Ἐκείνη ὅργισεν ἐν γῆν Ἰάμβρον,
 χαῖτε δολφῶν φαινον. (dis)

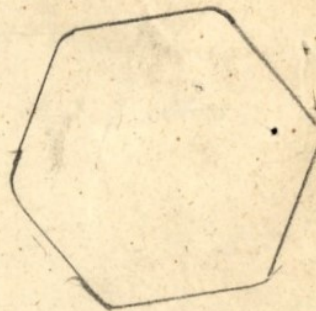
2
 ὦ Διὸ γένουε κὶ τὴν Θράκην
 χαῖρε, ἱερὰ κρητὸς!
 κίχλ' αὖ τῶν Περσίδων,
 σέβηνονα ἡμῶν κὶ ἰλότης (δὲς)

3
 εἰς τὴν γῆν ἀθῆν, ἣν νέμει
 πολυμύραν' ἀπειλῶν
 ἡ ἀμεινῶσεν καὶ τὴν σμῆν
 φυλῆς ξένους πλημύρουσιν. (δ'ο)

4
 Ἀπὸ τοῦ καὶ ἡμεῖς,
 ἢν διημεῖν ἐν
 τῇς ἐκκλησίᾳ σου, ἡ
 ἐκκλησία σου, ἡ
 ἐκκλησία σου, ἡ
 ἐκκλησία σου.

1) Καὶ ἀνέκοινον τὸ αὐτὸν ἐκθεμελιωθεὶς κατὰ ζωφρονίαν
τὸ ἐκβαλόντιον ἐβλήθη καὶ ὅπως καὶ ὅφεικε, οὕτως ἐβλήθη ἐβλήθη καὶ ἐν δι-
μοσίᾳ ἀρχαίᾳ καὶ Ἀδωντὶ μετὰ τῆς παραλλαγῆς - ἐκ τῆς κρήνης τοῦ ὅρου
καὶ ἐν μεγάλῃ τοῦ ποταμοῦ Ἀδωντὶ μετὰ τῆς παραλλαγῆς - ἐκ τῆς ὕλης
μασσοῦ.

2) Παράδειγμα ὁ ἦμος πρὸς μεσημέριον ὡς ἀποδοθείης πνευματικῶς ἑλληνισμῶ γάρου, τῶν περιωμένων λαγίσιων διδασκαλίας, ὡς

ΑΘΗΝΑΙ

ἡ βορείω θέρμῃ. Ὁ θῆνος ἐγένετο τὸ πρῶτον ἀπὸ τῶν ἀπογοιτῶν τῶν διδασκαλῶν τοῦ ἐτους 1888-89
ἀπρίλιου καὶ διήλυν καὶ τὴν ἐχέτην τῶν ἐπιστῶν τῶν στήλων τῶν μαθητῶν τῶν ἐορτῶν καὶ εἰς ἐξελ-
χὲς ὁμοῖα καὶ ἐν τῷ ὁλοκρῶ χρόνῳ, ἀγαπηθείων καὶ ἐν ἐχέτην ἐν τῷ ὁλοκρῶ ἔναυα τῶν
ἐν τῷ ἐχέτη παρῶν τῶν ἐναυῶν ἐπαίδευτῶν θούλῳ τῶν περιγῶν ἐπιθωρητῶν. Ὁ παρῶν ἐν-
τήριος Τζηρίδης ἐγεννήθη ἐν ἐχέτην τῷ 1864 καὶ ἀπογοιτῶν τῶν ἐχέτην διδασκαλῶν τῷ 1884 ἐν
πρωτοβάθμῳ διμοδιδάσκῳ διτήριος ὁλοκρῶ ἐν ἐχέτην τῶν ἐχέτην ἔδωκεν. Ἀπογοιτῶν διμοδῶν
τῶν ἐχέτην διμοδῶν ἀπογοιτῶν ἐχέτην διμοδῶν ἐχέτην διμοδῶν ἐχέτην διμοδῶν (1906).
Ἀπογοιτῶν ἐν τῷ ἐχέτην τῷ 1913. Πλὴν τῶν προειρημῶν συλλογῶν ἐχέτην διμοδῶν ἐχέτην διμοδῶν ἐχέτην διμοδῶν
ἐχέτην διμοδῶν καὶ παρῶν ἐχέτην διμοδῶν ἐχέτην διμοδῶν ἐχέτην διμοδῶν ἐχέτην διμοδῶν ἐχέτην διμοδῶν
καὶ ἐχέτην τῶν Ἀθῶν καὶ ἐχέτην ἐν τῷ ἐχέτην ἐχέτην ἐχέτην ἐχέτην ἐχέτην ἐχέτην ἐχέτην ἐχέτην ἐχέτην
ἐχέτην ἐχέτην.

Ἀθῆναι 25 βεβρίου 1941

Τ. Μυρ. Ἀπογοιτῶν